

Τριετές μνημόσυνο μακαριστής Γερόντισσας Μεθοδίας στη Νάουσα (ΦΩΤΟ)

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

© Antonios Monaxos IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων](#) λειτούργησε σήμερα και κήρυξε τον θείο λόγο στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή του Τιμίου Προδρόμου Ναούσης.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέσθηκε το τριετές μνημόσυνο της μακαριστής Καθηγουμένης της Ιεράς Μονής, Γερόντισσας Μεθοδίας Βεντούρη και ακολούθησε **Τρισάγιο στον τάφο της μακαριστής Γερόντισσας** και μοναστηριακή τράπεζα, με τη συμμετοχή αντιπροσωπειών Μοναζουσών από Ιερές Μονές της Μητροπόλεως μας και ευλαβών προσκυνητών.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας:

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία αναφέρθηκε στην μακαριστή Γερόντισσα Μεθοδία, Καθηγουμένη της Ιεράς Μονής, η οποία επαναλειτούργησε μετά από πέντε δεκαετίες με την έλευση της μακαριστής Γερόντισσας και της συνοδείας της πριν από 30 χρόνια, αναφέροντας μεταξύ άλλων: «Οὗτός ἐστιν περί οὗ ἐγώ εἶπον· ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν ὅτι πρῶτός μου ἦν».

Μία ἡμέρα μετά τήν πρώτη συνά-ντηση τοῦ Χριστοῦ μέ τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Πρόδρομο καί τή βά-πτισή του, μία ἡμέρα μετά τή μαρ-τυρία τοῦ Θεοῦ ὅτι «οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ ἠυδόκη-σα», ἀκούεται ἡ μαρτυρία τοῦ Τι-μίου Προδρόμου: «οὗτός ἐστιν περί οὗ ἐγώ εἶπον· ὀπίσω μου ἔρ-χεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέ-γονεν ὅτι πρῶτός μου ἦν». Αὐτός εἶναι, λέγει, γιά τόν ὁποῖο σᾶς εἶπα ὅτι ὕστερα ἀπό μένα ἔρχεται ἕνας ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ὑπάρχει πολύ πρῖν ἀπό ἐμένα καί εἶναι ἀνώτερός μου.

Αὐτός πού μαρτυρεῖ γιά τόν Χρι-στό δέν εἶναι ἕνας τυχαῖος ἄνθρω-πος, οὔτε ἕνας ὁποιοσδήποτε προ-φή-της. Εἶναι αὐτός τόν ὁποῖο ἐπέ-λεξε ὁ Θεός νά εἶναι ὁ Πρόδρομος τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ καί Λόγου του. Εἶναι αὐτός στόν ὁποῖο ἐμπιστεύθηκε τήν ὑψιστή καί τιμη-τική ἀποστολή ὄχι μόνο νά μιλήσει γιά τόν Σωτήρα καί νά καλέσει τούς ἀνθρώπους σέ μετά-νοια, ἀλλά καί αὐτός ὁ ὁποῖος προ-ε-τοίμασε «τήν ὁδόν Κυρίου». Εἶναι αὐτός πρός τόν ὁποῖον προσέ-τρεχαν τά πλήθη τῶν Ἰου-δαί-ων, ἐξομολογοῦντο τίς ἁμαρ-τίες τους καί λάμβαναν τό βάπτι-σμα τοῦ ὕδατος. Εἶναι αὐτός ὁ ὁποῖος πληροφορήθηκε ἀπό τόν Θεό ποιός εἶναι αὐτός πού τόν πλη-σιάζει γιά νά βαπτισθεῖ καί αὐτός ὁ ὁποῖος ἀξιώθηκε νά θέσει τό χέρι του «ἐπί τήν ἀκήρατον κο-ρυ-φήν τοῦ Δεσπότου». Εἶναι ἀκό-μη ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, αὐτός ὁ ὁποῖος συνέστησε τόν Χριστό στούς μαθητές του πού τόν ἀκολούθησαν καί ἔγιναν μαθητές τοῦ Κυρίου μας.

Πῶς ὅμως ἀξιώθηκε ὁ ἅγιος Ἰω-άννης ὁ Πρόδρομος τόσο μεγάλης τιμῆς καί εὐνοίας ἀπό τόν Θεό καί πῶς εἶχε τό ἰδιαίτερο προνόμιο νά τόν ὀνομάσει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός «μείζονα ἐν γεννητοῖς γυναικῶν», ὡς τόν σπουδαιότερο δηλαδή ἄν-θρωπο πού γεννήθηκε ποτέ ἀπό γυ-ναίκα;

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος γεν-νήθηκε ὡς υἱός τῆς χάριτος, ὡς καρπός τῆς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ στούς εὐσεβεῖς γονεῖς του, τούς ἁγίους Ζαχαρία καί Ἐλισάβετ, οἱ ὁποῖοι ἐπί πολλά χρόνια προσευ-χόταν καί ζητοῦσαν ἀπό τόν Θεό νά τούς χαρίσει «καρπὸν κοιλίας». Καί αὐτή τή χάρη πού εἶχε ἀπό τή γέννησή του ὁ ἅγιος Ἰωάννης τήν καλλιέργησε καί τήν πολλαπλα-σία-σε, ζώντας στήν ἔρημο τοῦ Ἰορ-δάνη σέ συνθῆκες δύσκολες, μέ προσευχή, νηστεία καί ἄσκηση.

Μέ τόν τρόπο αυτό κάθαρε τήν ψυχή καί τό σῶμα του, ὥστε νά μπορεῖ νά ἀκούει μέσα του τή φωνή τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί νά ἔχει τό προνόμιο νά ἀγγίσει μέ τά καθάρᾳ ἀπό κάθε κοσμικό ρύπο χέρια του τόν βαπτιζόμενο Χριστό.

Αὔξησε ὁμως τή χάρη πού ἔλαβε καί μέ τήν ταπείνωση, ἡ ὁποία γίνεται ἐμφανής μέ ὅσα λέγει καί κάνει ὁ Τίμιος Πρόδρομος. Γιατί ποιός ἄλλος στή θέση του δέν θά δεχόταν μέ χαρά νά βαπτίσει τόν ἐνανθρωπήσαντα Υἱό τοῦ Θεοῦ καί θά ἔλεγε ὅτι δέν εἶναι ἄξιος οὔτε νά λύσει τά κορδόνια ἀπό τά ὑποδήματά του;

Ποιός ἄλλος στή θέση τοῦ ἁγίου Ἰωάννου θά ἐπαναλάμβανε ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ἀνώτερός του καί εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ;

Ὁ Τίμιος Πρόδρομος ὄχι μόνο τά λέγει ἀλλά καί τά διακηρύσσει, γιατί ἔχει οἰκειωθεί τήν ταπείνω-ση. Καί ὁ Θεός τοῦ δίδει τή χάρη του, κατά τήν ὑπόσχεσή του, «ταπεινοῖς δίδωσι χάριν», χάρη ἡ ὁποία ἀντανεκλάται σέ ὅλη τή ζωή τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἀλλά καί στή μεγάλη τιμή καί εὐλογία πού ἀπήλαυσε ἀπό τόν Θεό στή γῆ καί ἀπολαμβάνει πλέον καί στόν οὐρανό.

Αὐτόν τόν μέγιστο τῶν προφη-τῶν καί τῶν ἁγίων, τόν προστάτη καί ἔφορο τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς καί τῆς Ἱερᾶς Ἀδελφότητος τιμοῦ-με σήμερα. Καί ἡ ἱερά Σύναξή του διδάσκει ὅλους τήν ἀναγκαιότητα τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος γιά νά ἀποκτήσουμε τήν ταπείνωση καί τήν καθαρότητα τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματός μας, ὥστε νά ἐλκύ-ου-με καί ἐμεῖς τή χάρη τοῦ Θεοῦ στήν ψυχή μας. Διότι χωρίς τή χά-ρη τοῦ Θεοῦ δέν μποροῦμε νά ἐπι-τύχουμε τίποτε στή ζωή μας καί πολύ περισσότερο νά ἐπιτύχουμε τή σωτηρία μας.

Σήμερα ὁμως ἐπιτελοῦμε καί τό τριετές μνημόσυνο τῆς μακαρι-στῆς Γερόντισσας Μεθοδίας, ἡ ὁποία διακρίθηκε καί γιά τήν κα-θα-ρότητα τῆς ζωῆς της καί γιά τήν ταπείνωσή της. Ἀφιέρωσε τόν ἑαυ-τό της στόν Θεό ἀπό τή νεα-νι-κή της ἡλικία καί λαμβάνοντας τό μοναχικό σχῆμα καί τό ὄνομα τῆς νέας ὁσίας τῆς Ἐκκλησίας μας καί τῆς πατρίδος της, τῆς ὁσίας Μεθοδίας τῆς ἐν Κιμῶλω, ἀγωνί-σθηκε ὑπό τή σκέπη τῆς Παναγίας, ὅπου ἐμόνασε ἀρκετά χρόνια, γιά νά ἀποκτήσει τήν ταπείνωση καί νά καθαρθεῖ πνευματικά. Καί στή συνέχεια, ὅταν ὁ Θεός τήν κάλεσε καί μέ εὐλογία τοῦ Γέροντός της π. Ἐφραίμ, πρὶν ἀπό τριάντα περίπου χρόνια, γιατί λίγο μετά τή δική μου ἔλευση ἦλθε καί ἐκείνη νά διακονήσει ἐδῶ τόν Τίμιο Πρό-δρομο, συνέχισε ἡ ἀείμνηστη Γερό-ντισσα Μεθοδία νά ἐργάζεται μέ ταπείνωση καί ὑπακοή, γιά τήν ἐπαναλειτουργία τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς Μονῆς.

Ὁ Θεός μέσα στήν πρόνοια καί τήν εὐσπλαγχνία του γιά κάθε ψυ-χή τήν κάλεσε κοντά του, πρόωρα, θά λέγαμε, γιά τά ἀνθρώπινα μέτρα, πρὶν ἀπό τρία χρόνια, γιά

νά τήν ἀναπαύσει ἀπό τούς κόπους τῆς παρούσης ζωῆς. Ἐμεῖς ἐλπίζουμε, εὐχόμεθα καί προσευχόμεθα, ἰδιαιτέρως σή-με-ρα τελώντας τό μνημόσυνό της ἀλλά καί σέ κάθε θεία Λειτουργία, νά ἀπολαμβάνει τή χαρά τοῦ οὐ-ρα-νοῦ πλησίον τοῦ Τιμίου Προ-δρόμου καί νά εὔχεται καί γιά τήν Ἱερά αὐτή Ἀδελφότητα.

